

mindre godt Pant, men tillige vil have en tilstrækkelig god Kautionist; saa ækvivalerer det One det Andet. — Det er en Udlaansmaade, som umuliggjøres eller besværliggjøres ved Vædringsforlaget Nr. 8, men i ethvert Tilfælde foretrækker jeg dette langt for Lovforlaget.

Den fungerende Formand: Sermed skal jeg afbryde Forhandlingerne for idag, da vi dog ikke ville kunne naae til Afstemning. — Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Sparekasser.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov angaaende en forhøjet Bigning til nogle af Amternes Skolefonds.

Mødet harvet Kl. 4¹/₂.

Fire og tredstydende Møde.

Torsdagen den 3die April Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Sparekasser.

Ordføreren (Afsning): Det har ifkunnet glæde mig, at den høitærede Indenrigsminister har stillet sig saa velvillig overfor Udvalgets Forslag i det Hele, som han har gjort, idet det forekommer mig, at det egentlig kun er et enkelt af Udvalgets Forslag, som han med nogen Styrke har bekæmpet, hvorhos han endog med Hensyn til dette Forslag, saavidt jeg har opfattet ham, ikke har tænkt paa at ville sætte

nogen afgjørende Modstand derimod. Det er særilig med Hensyn til dette Forslag, at jeg vil tillade mig at sige et Par Ord. Jeg tilstaar, jeg ikke ret har kunnet forstaa, hvorfor det egentlig er, at den høitærede Indenrigsminister har saa Meget imod dette Udvalgets Forslag under Nr. 4. Jeg veed ikke, om jeg tager fejl, naar jeg, i det Mindste tilbels, søger Forklaringen deraf i en Uttring, som fremkom fra den høitærede Indenrigsministers Side om, at det formentlig vilde være naturligt, at naar Indenrigsministeren havde at meddele Stadfæstelse paa Vedtagterne, saa maatte han ogsaa kunne tage denne Stadfæstelse tilbage. Det forekommer mig imidlertid ikke, at denne Betragtning er rigtig. Jeg tror ikke, det kan opstilles som en almindelig Regel, at naar der ad administrativ Veie er givet et Privilegium, og naar der derefter under Vy af dette Privilegium har udviklet sig Interesser, som vilde blive haardt berørte, hvis Privilegiet igjen blev taget tilbage, det da skulde være afhængigt af en ren administrativ Vilkaarlighed, om et saadant Privilegium skulde bestaa eller igjen skulde kunne tages, saaledes at den Paagjældende ikke skulde kunne forlange Spørgsmaalet derom afgjort ved Domstolene. Det forekommer mig tværtimod i Almindelighed at være det Naturlige, at naar engang en Sparekasse har faaet de i Loven meddelte Begunstigelser, det da ikke overlades til den administrative Vilkaarlighed uden videre at standse denne Sparekasses Virksomhed, men at Sparekassen skal kunne erhverve Domstolenes Kjendelse for, om det virkelig var med Rette, at en saadan Beslutning om at tilintetgjøre Privilegierne er bleven fattet af Ministeren. Efter de Principer, der hidtil heldigvis altid have gjort sig gjældende i vor ministerielle Administration, kan man dog heller ikke nære mindste Tvivl om, at Indenrigsministeriet i høieste Grad vil tage i Betænkning at sætte en saadan Beslutning om at lukke en Sparekasse i Kraft, naar det fra Sparekassens Side bliver ønsket først at faae det Spørgsmaal undergivet Domstolenes Paakjendelse, om Indenrigsministeren virkelig havde Ret dertil. Men er dette Tilfældet, vil jo hele denne Bestemmelse, som saaledes staar i Lovforlaget om, at Indenrigsministeren kan tage Stadfæstelsen tilbage, meget let kunne blive opfattet som en blot og bar Trusel, som man kunde være sikker paa aldrig vilde blive sat i Kraft, og vi ere tilbøjelige til at tro, at den i Virkeligheden vil blive unyttig, vil blive et rent dødt Ord, og derfor er det, at vi have ment, at det vilde være af Bigtighed for Indenrigsministeren, for at kunne tæmme en gjenstridig Bestyrelse, at der havde et andet Middel, som var mere praktisk end det, som staar i Lovforlaget. Det er af Hensyn dertil, at vi have foreslaaet, at det skulde staa Indenrigsministeren frit for, naar en Bestyrelse ikke vilde adlyde, hvad Ministeren kræ-